

Nummar 24.
17ad jakkegærdde.

Korsfjord'ast:
30ad DESEMBER 1915.

Redaktøra:
OLE A. ANDERSEN.

Juovlla-illo.

Mi læ juovlla-illo? Vuosta-
čedin atte oazžot oaidnet Jesus
ješ ja dam, maid son læ dakkam
min oudast, nuft atte mi ferttijep
cækket: „Vuoi, maggar rakisvuot-
ta!“

Vuollen min oaiivvegavpugest
čokkai muttom boares olmai; čal-
metæbme son maida læi goabba-
šagain čalmin. Mutto de son bo-
di buoccevisui ja opererijuvvui,
ja dastmañnel oazžoi son veba
oaino fastain nubbe čalmest. —
Go son dalle bodi sidasis buocce-
viesost — læi veba vuostas juovl-
la bæive — ja son gukkis aige
mañnel fastain galgai gæčæalet
lokkat vebaš bibbalistis, ja son
ravasti dam, jurdaš — celki son
ješ — de gačai mu čalbme aito
dai sani ala: Digjidi læ odne bæ-
ste riegam. — Dalle šadde juov-
lak maida mudnji, matak don jak-
ket — laseti son, ja guokte stuo-
ra gadnjala fierraleiga dam bo-
ares cekkiuvvum nierai mietta
vuolas.

Duodai, atte oaidnet Jesus
dam lakai rokkadalle gitosin, dat
læ aito juovlla-illo, dat agalaš, mi
i goassegen šat mate jabmet æd-
nam alde. Ja vai dat illo galg-
ga šaddat odasen ja roakkaden
min siste, damditi boatta Ibmel
dal min lusa odđa juovlain ja dik-
ta fastain Jesus-mana suonjardet
min vuostai obba su hævasvuod-
dastes. — Ibmeli lekus gitos dal-
le odđa juovlla-basi oudast!

Ja man æigo galle Maria

muodok læk bairtam oedne-ilst
juokke have, go son oazžoi čajetet
dam su davveres ouddan ærrasi-
di: baimanidi dam vuostas juovl-
laækked, daidi čappis olbmaidi,
gudek botte gukken erit, ja buok
ærrasidi. Duodai, dat gulla mai-
da juovllaillui, illo dam diti atte
oazžot čajetet su ouddan ærrasidi,
gudek æi dovda su — miššion-
illon mi gožžop dam ilo.

Rakis Ibmel, atte oazžot
oaidnet Jesus, du stuora juovlla
addaldaga mailbmai, — ja atte
oazžot čajetet su ouddan, divte
dam šaddat migjidi danen rakka-
semus dingan, maid mi diettep!
Amen!

Maid Jesus matta dakkat.

Lækgo don lappum? Jesus
matta bæstet du. Matt. 18, 11.

Lækgo don buoccame? Jesus
matta dalkestet du. Joh. 5, 14.

Lækgo don vaivaš? Jesus
matta dakkat du riggesen. Alm.
3, 18.

Lækgo don čalmetæbme? Je-
sus matta dakkat du oaidnen.
Alm. 3, 18.

Lækgo don hæjjo? Jesus
matta gievrasmattet du. Es. 40, 29.

Lækgo don vaibbam? Jesus
matta addet dudnji vuoinadusa.
Matt. 11, 28.

Lækgo don alas? Jesus mat-
ta garvotet du. Alm. 3, 18.

Lækgo don nælggo? Jesus
matta addet dudnji laibe. Joh.
6, 48.

Lækgo don argge? Jesus

matta arvsmattet du. Mark. 5, 36.

Lækgo don moraštægje? Je-
sus matta jeddit du. Joh. 14, 1.

Lækdo don vuorrastuvvam?
Jesus matta laiddit du. Es. 30, 21.

Lækgo don hædest? Jesus
matta voeltadet du. Ap.dag. 10, 38.

Cælke buok Jesusi,

son dovdda dinu burist. —

Ucca Bertaš læi juovlaidi
langgim ravda govvai, mi oudde-
divoi bæste. Gova vuolde čuo-
žoi: Dam dakkim mon dudnji —
maid dagak don munji? Juovuovl-
la ækked hænggai gova ačæ sæn-
ga bagjelist, ja go dat alla Pau-
laš su sængastet oini dam odđa,
de son jærai su ædnestes: Lægo
dat sæmma Jesus, gæsa mi læp
lavllom nu čabba salmaid odna
ækked? Læ, mu barnačam. Ucca-
kaš likkastatti oaives ja jærai
fastain. Ædnačam, lægo dat mai-
da dat sæmma Jesus, gutte galg-
ga assat mu vaimost? Læ, mu
barnačam. Ædnačam, celki bard-
ne, mañnelgo son læi bodduš
smiettam; dalle æi fertte sust læt
bastelis lanjak oaives birra; dak
šaddek bavčagattet mu vaimo. —
Voi, man ollo olles šaddog olb-
muk æi læk dam mana lakasa-
žak! — Si dattuk dušše ovta
juovlla-ækked Kristus, mutto æi
ovta gukkis bærijadaga Kristus.
Ædnagak dattuk dušše ovta Kris-
tus, gutte adda addaldagaid, mut-
to æi ovta Kristus, gutte gilla
bakčasid ja bukta bakčasid. Ja
mi ferttijep almaken mannat Ib-
mel rika sisa ollo atestusai čada,
ja guttenessi aiggo dorvastet ruo-
sa armo ala alma biettalkætta
dast, mi bukti Hærramek ruosa

ala, sudnji læ giellasa aččē sardnedam evangelium su hævvanæbmai.

*

Mon savam Nuorttanaste olgus addai buok Nuorttaneste lokkidi ja buok æra Sabmelažaidi, gostikkenessi ja moftikkenessi si assek ja ellek,

ilolaš juovlaid Jesus nammi!

XI.

Manaid juovlak.

Juovlak læ manaid illo-hækjak. Dalle gullujek manak illo-dæmen erinoamačēt; dastgo juovlak muitotek sigjidi, go dat stuora manna, Jesus, mailme bæste riegiadi. Juovlak læ addaldagai aigge, ja dasa likojek manak nuft burist. Mutto juovlak læ maidai olles olbmuid illo-hækjak, erinoamačēt dabe kristalas æduamin, gost Jesus Kristus, dat stuora juovllaaddaldak læ šaddam dovdošen.

Mutto daddeke gavdnujek ædnagak, gæk æi sate illodet juovllailo. Dat læ uuft ædnag dingak, mak hettijek dam ilo sin vaimost. Vaivašvuotta sikke vuoiŋa ja rubmaš bælest dakka davja dam, atte œi buokak sate læt ilost. Manak maidai dovdek dam, go vanhemiid bævdest vaillo juoga buorre, ja sin juovllačīŋak læ dušše lipparak.

Min „mannasida manaigovva“ dast čajeta migjidi ovta likkolaš mannajoavko, mi læ olgusboattam dam garžes ja gæfhes mailmest. (Ei læmaš sin juovlak alelassi nu ilolažak. Si legje gærde goallomen ja nælggomen oarbesvuoda ja gæfhevuoda siste. Muttom dai di massam ačē, muttom ædne, daihe maidai goabbašak vanhemid. Muttomak læ fast boattam dam mailbmai „luovos dilest, ja bæssam muttom hæjos luggoi fieradet bajassaddam varas. Moft galgai sin vaibmo læt ilost daggar dilest?

Mutto rakisvuotta læ hutka-

laš. Kristalažaid ja vaibmoladis olbmui væke bokte læk dak manak ožžom suoje sin hæjos dilesek siste. — Korsfjord mannasida læ dal juo gavdnam 23 daggar manna, maidi dat læ addam buorre

1. Ida, Finkongkjeilast. Su oabba Anna, gutte maidai læ dabe, i læk mielde dam govast. 2. Judith Hammerfesta gaddegieldast. 3. Nils Guovddagæinost. 4. Henry, Berlevaagast. 5. Hjalmar, Havøsund. 6. Einar, Tanast. 7. Ravdna,

Dast oaidnep mi, moft kristalaš olbmuid rakisvuotta læ čokkim okti daid oarbes manaid ja addam sigjidi sida sida sagjai ja vanhemid vanhemid sagjai, nuft atte si dal bessek illodet dego ovta vanhem manak. Sist læ buorre dille sikke rubmaši ja silloi, ja sin juovllaillo læ stuores, go si læ erit bæssam daina vaivaš hæjos dilin. Si savvek ilolaš juovlaid sin smavva ustebidi nuftgo maidai sin fulkidi ja buok blade lokkedi.

*

Don, gutte dam gova oainak ja dam bitta logok, lækgo don læmaš mielde dam mannasida doarjomen? Lægo du addaldak sin illodattemen? Jos i, de læ vela aigge. Dai læ juovlla-addaldagai aigge. Same oabbak mattek læt mielde daggobokte, atte okta sadde nuftugid, nubbe vuoddagid j. n. v. dademielde go varre læ. Maidai manakge sattek læt mielde sin smavva addaldagaiguim ja nuft illodattet sin ucca ustebid.

Juokke olmai satta dast læt mielde. Addaldaga sturrudakki i geččujuvvu, mutto vaimolakai.

sida, ja gost si dal illodet juovllailo vajaldattededin sin doluš morraš ja vaive.

Dak manak, mak dam govast læ, namatuvvujek dast algededin gurot bældē olgišbællai:

Vestertanast. Su oabba Elle læ farrindaid almalaš juovlaidi. 8. Karen, 9. Idar, 10. Idris, 11. Peder, Karen viellja. 12—13. Johan ja Inger, Guovddagæinost. 14—15 læba ucca Gudnær ja Alfon.

Bivddeolbma juovlak.

Bivddeolbma juovlak æi læk alelassi lika ilolažak. Sust læ lossa jurddagak boatteaige diti, jurddagak, moft son buoremusat galgga ælletet ječas ja su bærrašis. Dat viddes ape læ su „riggis vuoda aitte“, su borramuš gammar, gost son viežža darbašid bæive vuollai. Mutto abe aitte i læk buok aigid dušše rabastet. Go stoarbma algga čajetet su famoides, de fertte bivdde rieppo doalatet ječas gaddest. Mutto i son maša orrot. Son darbaša juoga ællamuššan. Ja juovlak vela lakkane. Sust i læk gærves borramušaitte, mast valdda, nuftgo rigges olbmast.

Dal læ juovllaækked. Ja bivddeolbma juovllaborramuš læ ain mærast vuojadæmen. Son hoiggade su vadnasis ja favllai son manna dam sidnjis skabmabæive stoarbma ja baroi čada. Ja soames læ likkolaš. Min gova čajeta migjidi ovta bivddeolbma, gutte læ fidnem ovta stuora guole. Ovta daina stuoremus dors-

lam su mañemuš juovlaides dabe su bærrašines. Muttomak læk læmas nuft likkolažak, atte si læ gavdnam sin bæstesek dabe arbmo aigest ja nuft bæssam dam almalaš juovllaillor; mutto muttomak fast læk mannam dam agalaš hævatussi ja nuft buktam vela loseb morraš sin mañestbacidi.

Bivddeolbma juovllaillor šadda æska dalle riftes, go son læ ožžom dam stuora juovlla addal daga, Jesusa.

Addus Ibmel daggar illolaš juovlaid buok bivddeolbmaidi, gæk davja baha gillajek!

Juovlla-muittalus.

Mañemuš juovlla-ækked ovtast ednin.

Ædne læi buocce. Ædne, gutte alo læi nuft dærvas ja ilolaš, gutte lavlodi ja tralledi gæcos bæive, son vællai dal šoavkkadet ja jaskadet sængast. Dat læi raddedavdda (tæring) mi sust læi. Vuoi, moft son læi morrašest, i damditi, go son galgai jabmet, dastgo son didi, atte dalle sudnji šaddai buoreb; mutto damditi go son galgai guoddet su golbma smavva manas. Sist æi læm makkege fulkid, gæk galgge aimakušsat sin, ja æige ustebak. Juo, okta usteb sist læi, ja go ædne jurdaši su ala, šaddai son fast illoi. Dat læi dat šiega særvvegodde iakon-nisson, oabba Maren, gutte bođi ædne lusa gosi juokke bæive. Dat nisson jeddedi ædne, atte Ibmel læi dai ačetemi ačče, gutte aigoi oudastmorraša adnet dai smavvai oudast — nuft atte ædne i galggam læt atestusast sin diti. Oabba Maren rokka-dalai Ibmeli sikke ædne ja manai oudast. — Maidai odnege læi son jeddim ædne. Dat læi juovllaruottabæivve, ja ædne læi čirrom jurdašedin dat læi dat mañemuš juovlla, son læi ovtast su manaiguim. Mutto manak ječa legje ilost. Si æi arvvedam, atte dat læi dat mañemuš juovlla si legje ovtast ednin. Si legje ilost, go dat læi juovllaruottabæivve, ja damditi go oabba Maren buvti sigjidi juovllaaddaldagaid. Marit læi ožžom galošaid, Knut ovtta juovllanummar ja Erling fast facaid. Dasa vela legje si ožžom ovtta juovllagako ja šokolada-snæida.

Dibmo læi dal 5, ja dat čuoja-

tuvvui girkkotoarnain. Manak čokkajegje ædne sænga baldast ja gulddaladde dibmočuotajæme. »Dai oudeb juovlaid læimek mi girkest,« celki Erling. »Dalle læi mist juovllanuorra«, celki Marit, ja šuoketi lassadet, nuft atte ærak mogjusegje. Son maidai ješ mojeti ja celki: »Mutto dam jage mist i læk dasa radde, ja i dat læk darbašlaš, dastgo Jesus læ goit riegdam juovllaækked«. »Juo, celki Knut, »mi muittep goit Jesus, vaiko mist i læk juovllanuorra.« — »Son læi juo vaivašebbo go mi, go son fertti vællat krubba siste«, celki Erling, dat njæljejakkasaš. Ja de oazoi son oaidnet Jesusmana krubba siste govast Knut juovllanummar. Marit logai, mi dast čuožoi Jesus riegdæme birra, ja dasto sarnodegje si ovtast dam birra. Mañnel muittali ædne sigjidi soames vaivaš manai birra gæk legje adnam suoppala juovllanuorran. »Aa, jos mist livči læm suopalge«, celki Knut, »mutto ruottegusta i dokke dannen?« — »I dat gal dokke«, mojeti Marit. Mutto fakkestaga suonjardegje su muodok. »Aa, ædne! Dieđakgo maid? Mi činætep du myrta (ovtala-gaš littišaddo)?« Æden gæčasti glassi, gost myrta læi. Son muittali myrta birra, moft dat dallego son læi ucca nieidaš læi lagedam dām, ja moft dat stuoroi, moft son læi čuopadam dast juoga ječas moarssekransi ja mañnel ovtta russi, maid son læi bigjam ædnes radde ala, go son jami. Alo læi son nuft ilost dasa, čabbes læi dat læmaš alo, ja ollo rame læi son ožžom dam oudast. Ovtta gærde læi soames fallam sudnji vitta kruvna dam oudast »Vitta kruvna!« gakkadegje manak. Sin mielast orro dak læme ollo ruđak. Mutto ædne gæčai myrta ala dassago son oazoi gadnjaliđ čalmidi. De njavkasti okta ucca managiedaš ædne ja doargestægje jiedna jærrali: »Mi læ dat, ædne?«

»Ædne celki: »Mon jurdašam, atte go mon jamam, de daidda myrta boattet dokko, gost dat oazžo hæjos divšo. — Marit dolli čavgega ædnai. »Ædne, don dieđak, don ik galga jabmet. Ikgo don multe, atte go mon stuorom ja tinim ollo ruđaid, de rakkadam mon dudnji stuora čabba vieso, ja don ik galga borrat æra borramuša go napoleon-gakoid ja lavca.« — »Ja mon,« læseti Knut, aigom šaddat mærraolmai ja tinit ollo ruđaid dudnji,

kin. Son læ ilost dam fidnegis diti. Juovlla ækked son vuošša varas guole ja obba bæraš čokkana bævde birra. Si dovddagottek juovllaillor. — Farga lavllo bivddeolmai su bærrašines juovllalavlag. Son læ nuft duttavaš, nuft gittevaš, atte Ibmel læ dærvasen fievredam su dam garra dalke čada gaddai, ja atte son vel okti bæssa čokkat ovtast su bærrašines dabe dam lundolaš goade siste. Su buššom vaibmo — bivddeolbma vaibmo boššom dam garra mæra diti, algga njuorrat. Dat læ bivddeolbma juovllaækked. Son muitta, atte maidai suge diti riegi odne ija Jesus, mailme bæste. Son gutte rakisti fiskarid Genesaret javrregaddest ja addi sigjidi biebm rubmaši ja besti vela sin sieloge, biebm dam, son læi maidai dalge dat sæmma: »Jesus Kristus læ ikte ja odne okta daga ja agalaš aiggai.« (Hebr. 13, 8). Nuft čuojai dam bivddeolbma vaimo siste. — Dat læi æska dat riftes juovllaillor. — — — I læk buok aigid gæppas læt bivdde olbma bæraš. Satta nuftge mannat davja, atte bivde olmai dappa su čalmides dam glabma merri, sæmmastgo son læ barggamen buktet ilo su bærrašasas. Dam sagjai šadda moraš. Akka læ vela baccam sidi su smavva manaidesguim. Ačče i boade šat. Son læ doal-

Mareti ja Erlingi, ja buktet sidi ollo činaid, aido nuftgo ačče dagai oudalgo son hävvani.« —

Jaskadvuotta šaddai dasto. Juokkehaš sist jurdaši dam aige ala, go dat moraslaš brævva bođi, atte ačče læi hävvanam. Si muitte nuft burist ædne æppadusa ja ječasek čierroma. Dušše Erling, gutte læi uccemus, læi vajaldattam buok. — —

De ožžu si lobe ædnest valddet myrta juovllamuorran, vaiko illa læi gierddat dam; mutto dat addi manadi stuora ilo dam mañemuš juovllaruottaækked.

Činak juovllamurri šadde bajasgavdnut jottelet, ja farga læi myrta činatuvvum dai moaddelagaš härvai guim. — — —

De læi juovllamuorra garves ja čuožoi gasko bævde alde. Čuovgak vaillo ja »littek« legje gurros, mutto dam æi berustam manak. Si vazašegje birra bævde, gečče suonjardemin sin juovllamuorasek ala ja lavllo dam ovtta juovllasalma nubbe mañest. Dasto vuošai Marit šokolada dam staggost, maid son læi ožžom oabba Marenest, čuoppai juovllagako snæiddan, molsoi bævde ædne sanga lusa, ja de suotastadde si buok njeljis oaba Maren addaldagain. Dat læi almåke šaddam heivolaš juovllaruottaækked, celki Marit, ja dak ærak, maidai ædne læi ovtast dasa.

Ja go ueca Erling celki buorre ija ædnai, laseti son: »Dat læi buorre ædne, go don ik vuovddam myrta viđa kruvna oudast dalle.«

Rokkusgullujubme.

Okta teologalaš studenta bođi gæsseferia algost sidi su ædnes lusa, gutte læi læska. Soai likoiga nuft burist goabbag guoibmasæska dak guovtes, ja soai sarnoiga nuft ollo birra. Bardne i vajaldattam goassege dam sardnom, mi sodnost læi bæive mañnel sidi boattema. Ædne sarnoi Jesus birra. Manalaš oskoin celki son: »Moai galgge čuovvot Jesusa lavke ja lavke mañest«. Vakko dastmañnel buoccai ædne. Son oažoi vuoinšvige, ja astama gurot juolggai ja gitti. Son šaddai sængalabme gukkes aiggai ja šlieddas buok dinggi,

ærebgo Jesus nammi. Dat læi lossis aigge su manaidi. Čreb studenta læi maidai okta nieidda, gutte oskaldasat divšadi ædne. Dat aidno jeđđitus, mi sodnost læi atte sardnodet Ibmelin rokkus siste. Ječas lanjast rokkadalai studenta, atte ædne i galggam jabmet oudalgo soai oažoiga duodaštusa dam ala atte ædne diđi son galgai guođđet sodno.

Mañnel bælnub jage buocalvasa nubbastuvai ædne ovtta idđed nuft, atte nieidda bovtasti vieljas daidai saniguim: »Boađe sisa; man jakam ædne jabma!« Soai luottadaeiga goabbašagak čibbi ala ja rokkadalaiga ješ aldsesæska. De geiggi ædne su gurot gieđas ja bijai dam vuost oudeb ja dasto mañeb oaive ala ja viggai sardnot, mutto i sattam dakkat ječas ibmerdæbmen. Maid njuovča i nagađam, dam duodaštegje su muođok. Son buristsivdnedi su manas guokta ja gočoi sodno čuovvot Jesusa — »lavke ja lavke mañest.« Nuft jami son. Rokkus læi gullujuvvum, ja bardne giti Ibmeta.

Ædnes huocovuoda vuolde læi studenta valddam viessoopatægje poasta lakka sida. Poasta læi buristbalkašuvvum; mutto dat ænemuš su balkast manai ædne bajasdollui, nuft atte su jabmem mañnel læi barnest aido dam mađe, atte suiti læt Kristianiast ovtta jage aige studerim vuolde. Go son illa aigoi bakotet studerim æmbo go son læi dakkam, algi son sarnodet Ibmelin dam birra. »Jos læ vejolaš, Ibmel, de divte mu oažžot poasta Kristianiast, mi satta addet munji fria vieso ja boalddamuša«. — Dat læi januar manno go son algi rokkadalat nuft juokke bæive. Son sarnoi dušše Ibmelin dam birra, i ovttainge olbmui. Mañnelist gidast elošti son, nuftgo oudal kristalaš nuorrasærvest Kristianiast soames čoaggalmasain. Muttom čoaggalmasa loapast sardnodi særve oudastolmai, professor Waage sudnji. »Særve sekretæra«, celki professora, »læ šaddam pappan ja galgga farrit erit dabe. Mi ferttip oažžot odđa sekretæra, ja mi læp jurdašam du danen. Mi æp sate fallat olos balka, mutto don oažok fria vieso ja boalddamušša«. — Dai mañemuš sani bokte bođi studenta mojetet. Dam aicai professora ja jœrrali: »Manne mojatolak don?« Studenta fertti muittalet maid son læi rokkadallam Ibmeta.

lest. »Don galgak juo læt min lutte«, celki professora. »Ibmel datto dam. Dust i læk loppe biettalet«. — Studenta vuostaivaldi poasta ja giti Ibmel rokkusgullujume oudast.

Juovlla-dærvuodak redaktørast.

»Mu siello gudnijatta Hærra, ja mu vuoigņa avvod Ibmel, mu bæstam siste.« (Luk. 1, 46,47).

Fast læ juovlak boattam, go mi muittep min bæste riegedame. Dat oagjebas mailbme dego morrana su nakkaristes bajas, go juovllabasek sisa čuojatuvvujek. Muttomak æi læk muittam Jesus æra aige, go juovllabasid — namalassi dat jorggalkættes mailbme, gæk æi muite su æra go su riegedam aige ja dai æra bassebeivid, mak muitotek sigjidi bæste birra. Jesus i læk ožžom saje sin vaibmoi, dušše luondojerbmai. Ja nuft i læk Jesus šaddam dat riftes juovllaillo sigjidi. Sin juovllalavllom læ dušše baksamid dovastus.

Si æi mate lavllot Mariani: Mu siello gudnejatta Hærra! Sin vuoigņa i avvod Ibmel, sin bæstesek, siste.

Fast bottek juovllabasek vela okti muitotet juovlla evangelium:
Digjidi læ odne bæste riegedam!

Odne datto son riegedet du vaimo sisa, vai Maria lavla šaddaši du lavla. Æska dalle go Jesus bæssa riegedet min vaimo sisa, bagjana dobbe dat riftes avvolavla Ibmeta, min bæstai. Dalle læ son šaddam min persovnalaš bæste, ja mattep cælkket Marian: mu bæste, i dušše mailme bæste. — Ibmel læ gæččam su balvalægjes hægjovuoda bællai fast ovtta jage, ja diktam min ællet fast daid juovlaidi. Ja fast boatata dat rakis juovlla-guosse sikke vaivaši ja riggai vaimo uvsa ala ja cælkka: **Raba mudnji vaimod, de mon addam digjidi: ilolaš juovlaid ja buristsivdnevuvum odđajage!**

Vaimolaš dærvuodaiguim buok „Nuorttanaste“ lokkedi ja fulkidi.

Ovla Andras oktan bærrašin.

Prenttejuvum «Nuorttanaste» prentimrakkanusast, Koræfjord ast.